

● Faik Kumru

Son Piyes

dünya ve mâfihâ çekil aradan
birikmiş cerâhat sızar yaradan
âşinâyım vakte bilir Yaradan
zamânı bekliyor sayılı nefes

geri dönüş yokmuş biten her dünden
takvimler eksilir düşer gününden
hayat film misâli geçer önünden
hakikat belirir tükenir heves

bütün eşya çürür netîce hüsrân
nihâyete koşar söner an be an
acı tebessümün sonu hep hicran
bu demde akıl hiç düşünce abes

bağban bahçesinde budar gülleri
kimisi rengârenk tâze hâlleri
kimisi sararmış kuru dalları
hazan vurur ansız şaşırır herkes

ayırmaq zor imiş akı karadan
esas yük tartılır düşer daradan
tebligat yapılır çıkar sıradan
memûriyet biter kırılır kafes

bütün gözler melûl gönüller suskun
arzular geçse de nefisler tutkun
hesab kapısında hem dur hem yutkun
bekleme salonu ebedî adres

can ayrılır tenden düşer mecalsiz
kelimeler noksan cümleler âciz
sualler îzâhsız cevap yetersiz
boyun kıldan ince edeb mukaddes

kararır âsuman biter fiiller
ağızlar mühürlü düğümlü diller
çâresizce düşmüş bir yana eller
kapanır perdeler son bulur piyes